

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

Complectens copiosè Resolutiones Theologicas, etiam modernas, ad
praxim accommodatas

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

Caput 1. De Præcepto Confessionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40873

TRACTATUS TERTIUS
 D E
 CONFESSIONE,
 E T
 SATISFACTIONE
 SACRAMENTALI.

*Cum Indulgentiis, etiam Missionum, &
 praxi Hæreticos reconciliandi.*

CAPUT PRIMUM.

De Præcepto Confessionis.

1. onfessio Sacramentalis, est peccatoris accusatio secreta de suis peccatis, coram Sacerdote proprio, ut ab eo Christi nomine absolvatur.

2. Quæstio hic est, An Confessio Sacramentalis præcepta sit jure divino, an Ecclesiastico, quinam, & quo tempore ad eam obligentur.

3. Dico primò, Confessio peccatorum præcepta est jure divino. Probatum ex verbis Christi Ioan. 20. *Quorum remisistis peccata remittuntur eis, & quorum retinueritis retenta sunt: ex quibus*

Dices, verba Christi tantum conferunt potestatem absolvendi, nullam vero memorant aut imponunt obligationem confitendi. Respondetur, hoc ipso quo tribuunt Sacerdoti tanquam iudici in foro conscientiae potestatem non tantum absolvendi, sed etiam retinendi peccata, imponere simul praeceptum Confessionis, sine qua ea potestas exerceri non possit, cum nequeat iudex ferre sententiam sine causae cognitione.

4. Hoc Praeceptum non obligat lapsum in mortale ut prima oportunitate confiteatur. Ratio, quia praeceptum confitendi est affirmativum, quod pro omni tempore non obligat, uti fit in praecepto negativo.

5. Incumbit tamen peccatori praeceptum divinum Confessionis Sacramentalis in articulo mortis: imò in gravi ejus periculo v. g. in difficili partu, in periculoso morbo, praelio, &c. Ratio est, quia peccator in tali casu exponeret se probabili periculo nunquam explendi praeceptum confitendi, quod lapsus in peccatum mortale à Christo impositum est.

6. Dico secundò, Ex praecepto Ecclesiae omnes Christi fideles postquam ad annos discretionis pervenerunt, tenentur omnia mortalia saltem semel in anno confiteri. Probatur ex Concilio Lateranensi sub Innoc. III. ubi disertè praecipitur annua Confessio, quam Christus per se ad certum temporis spatium non determinaverat.

Ab hoc praecepto non excusantur impuberes, id est, qui septimum annum nondum attigerunt, si verè advertant se mortale peccatum ad-

258 Pars 3. tr. 2 cap. 1. De præceptis Confessionis.
admisisse: nam illa aduersio per se satis indicat
ipsum ad annos discretionis pervenisse. Huius
rei exemplum extat apud S. Gregorium de pue-
ro quinquenni, qui in blasphemis mortuus, ac
propterea damnatus fuit.

7. Quod si Confessarius advertat puerum
nondum satis affectum esse usum rationis ad
discernendam peccati malitiam, datâ tantum
Crucis benedictione eum dimittat. Si tamen
de ejus capacitate dubitet, poterit eum sub con-
ditione absolvere; imò id facere debet, si eum
in articulo mortis constitutum inveniatur. *Diana.*
Laym. Lugo d. 15. sect. 7. quia tunc pro salute
æterna irreparabili viam tutiorem eligere oportet
in administratione Sacramenti.

8. Dico tertio, Tempus annuæ Confessionis
instituendæ computari solet ordinariè à Pa-
schate ad proximum Pascha, propter Commu-
nionem paschalem tunc occurrentem: ita ut
lapsus in mortale post paschalem Confessionem
non teneatur saltem ex præcepto Ecclesiæ ante
sequens Pascha confiteri. Constat hoc ex pra-
xi Ecclesiæ, quæ non solet à fidelibus amplius
exigere, apud *Suar. Vasq. Coninc. d. 5. du. 6.*

9. Verùm, qui intra annum v. g. in ultimo
Paschate confessus non fuit, tenetur postea pro-
ximâ oportunitate confiteri, uti probabilius do-
cet *Suar. Vasq. Lugo. Contra. Sylv. Laym. Dian.*
Ratio, quia tempus paschale non constituitur
tanquam terminus ad obligationem finiendam,
sed ad eam magis urgendam, uti fit in termino
statuto pro solutione debiti, aut census annui.

10. Hinc qui prævidet sibi in proximo Pa-
schate impedimentum confitendi obventurum,
tenetur Confessionem confitendi obventurum,
tum illud extra Pascha absolutè possit impleri.
Laym.

Laym. Busen. Lugo disp. 15. s. 6. n. 182.

11. Si is, qui tantum post Pascha confitetur, sola venialia exposuerit, & postea in decursu anni incidat in mortale, ad aliam Confessionem ex praecepto obligabitur. Quia Ecclesia praecipit ut fideles quolibet anno peccata mortalia semel confiteantur, si in ea inciderint, quod in dicto casu sine nova Confessione factum non fuisset.

Unde etiam patet hoc Confessionis annuae praecepto non comprehendi eum, qui toto anno sola venialia admisit; uti agnoscit eum alius Scotus apud P. Terillum de consec. prob. quaest. 22 pag. 360. Cum tamen is praeceptum Communionis paschalis explere teneatur, consultum est ut ante illam se Sacerdoti de more sistat.

12. Non satisfacit huic praecepto, qui novit se invalidè absque debita dispositione Confessionem instituisse. Ecclesia enim praecipit susceptionem Sacramenti Penitentiae, talis autem Confessio & Absolutio cum sit invalida, non est Sacramentum. Suarez. Laym. Lugo. Contrarium tamen probabile putat Fagund. Diana p. 3. t. 4. ref. 120. quod tamen admittendum non est, quia non consistit cum Decreto Alex. VII. contra prop. 13. Qui facit confessionem voluntariè nullam satisfacit praecepto Ecclesiae.

Quaeritur Primò, pro Missionariis inter haereticos, An illi qui ab haeresi convertuntur, in prima Confessione exprimere debeant, quod non expleverint praeceptum annuae Confessionis paschalis? Certum enim est haereticos, cum sine baptizati, Ecclesiae praeceptis subjacere.

Respondeo negativè. Quia dum confitentur se, eo usque vixisse in haeresi, sufficienter exponunt se illa Ecclesiae praecepta tanto tempore

260 Pars 3. tr. 3. cap. 1. De precepto Confessionis.
pore non observasse. Sicut qui confitetur se v. g.
duobus annis vixisse in continua fornicatione,
non debet exprimere tactus venereos, & alia,
quæ solent communiter fornicationem comi-
tari.

Sed *Quæritur secundo*, quid si singulari con-
temptu, & ludibrio hæc Sacramenta, aut Ec-
clesiæ præcepta infectati fuerint, & alios ab iis
explendis abstraxerint?

Respondeo, hæc peccata distinctè confiten-
da, quantum fieri potest. Quia illa non sunt
omnibus hæreticis communia, adeoque in hæ-
resi ut sic non ita involvuntur, ut hæc exposita,
illa etiam intelligantur in Confessione explicari.

CAPUT II.

De Integritate Confessionis.

§. 1. *Qualis, & quando requiratur?*

1. **I**ntegritatem Confessionis requirit, & de-
scribit Trid. *Sess. 14. cap. 5.* fitam in eo, ut
postquam diligenter te excusseris, & conscien-
tiæ tuæ sinus & latebras exploraveris, confi-
tearis omnia mortalia memoriæ occurrentia,
nondum confessa, eorumque numerum, & cir-
cumstantias saltem quæ speciem mutant. Ra-
tio additur, quia sine distincta peccatorum cog-
nitione non potest Confessarius iudicium Sa-
cramentale debitè exercere, neque pro mensura
delictorum poenitentiam idoneam imponere.

2. Integritas Confessionis alia est *Materialis*,
quando poenitens omnia mortalia secundum
numerum & speciem confitetur: & hæc inte-
gritas